

Byla C-492/23**Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį****Gavimo data:**

2023 m. rugpjūčio 3 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Curtea de Apel Cluj (Klužo apeliacinis teismas, Rumunija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2023 m. birželio 15 d.

Ieškovė:

X

Atsakovės:

Russmedia Digital SRL

Inform Media Press SRL

Pagrindinės bylos dalykas

Apeliacinis skundas, pateiktas panaikinus *Tribunalul Specializat Cluj* (toliau – Klužo specializuotas teismas) priimtą sprendimą civilinėje byloje, kurioje viena šalis yra atsakovės ir apeliantės *Russmedia Digital SRL* bei *Inform Media Press SRL*, o kita šalis – ieškovė ir kita apeliacinio proceso šalis X; apeliacinio skundo dalykas yra ieškinys dėl neturtinės žalos, tariamai patirtos dėl skelbimų, kuriuose yra asmens duomenų, paskelbimo įvairiose interneto svetainėse, atlyginimo.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Pagal SESV 267 straipsnio 3 dalį prašoma išaiškinti Direktyvos 2000/31 12–15 straipsnius ir 2 straipsnio 4 dalį, 4 straipsnio 7 ir 11 punktus, 5 straipsnio 1 dalies b ir f punktus; Reglamento 2016/679 6 straipsnio 1 dalies a punktą ir 7, 24 bei 25 straipsnius

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvos 2000/31/EB 12–14 straipsniai taip pat taikytini ir prieglobos tipo informacijos paslaugų teikėjui, suteikiančiam naudotojams galimybę naudotis svetaine, kurioje gali būti skelbiami nemokami arba mokami skelbimai, kuris teigia, kad jo vaidmuo skelbiant naudotojų skelbimus yra tik techninio pobūdžio (platformos suteikimas), bet bendrosiose svetainės naudojimo sąlygose nurodo, kad neprašo nuosavybės teisės į pateiktą ar paskelbtą, įkeltą ar perduotą turinį, kartu išsaugodamas teisę naudoti turinį, įskaitant teisę bet kuriuo metu jį nukopijuoti, išplatinti, perduoti, paskelbti, atgaminti, iš dalies pakeisti, išversti, perleisti partneriams ir pašalinti, net neturėdamas tam jokios priežasties?
2. Ar pagal 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 2 straipsnio 4 dalį, 4 straipsnio 7 ir 11 punktus, 5 straipsnio 1 dalies f punktą, 6 straipsnio 1 dalies a punktą, 7, 24 ir 25 straipsnius ir Direktyvos 2000/31/EB 15 straipsnį toks prieglobos tipo informacinės paslaugos teikėjas, kuris yra asmens duomenų valdytojas, prieš paskelbdamas pranešimą turi patikrinti, ar pranešimą skelbiantis asmuo ir pranešime nurodytų asmens duomenų savininkas sutampa?
3. Ar pagal 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 2 straipsnio 4 dalį, 4 straipsnio 7 ir 11 punktus, 5 straipsnio 1 dalies f punktą, 6 straipsnio 1 dalies a punktą, 7, 24 ir 25 straipsnius ir Direktyvos 2000/31/EB 15 straipsnį toks prieglobos tipo informacinės paslaugos teikėjas, kuris yra atsakingas už asmens duomenų tvarkymą, privalo iš anksto patikrinti naudotojų siunčiamų pranešimų turinį, kad nebūtų pranešimų, kurie galbūt yra neteisėti arba kurie gali pakenkti asmens privačiam ir šeimos gyvenimui?
4. Ar, remiantis 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 5 straipsnio 1 dalies b ir f punktų, 24 ir 25 straipsnių ir Direktyvos 2000/31/EB 15 straipsnio aiškinimu, toks prieglobos tipo informacinės paslaugos teikėjas, kuris yra asmens duomenų valdytojas, privalo taikyti apsaugos priemonės, kuriomis galima užkirsti kelią per jį skelbiamų pranešimų turinio atgaminimui ir perskirstymui arba jį apriboti?

Nurodytos Sąjungos teisės nuostatos ir jurisprudencija

2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva), 12–15 straipsniai

2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (toliau – BDAR), 2 straipsnio 4 dalis,

4 straipsnio 7 ir 11 punktai, 5 straipsnio 1 dalies b ir f punktai, 6 straipsnio 1 dalies a punktas ir 7, 24, 25 straipsniai

Sujungtos bylos C-236/08–C-238/08, *Google France* ir *Google*; byla C-18/18, *Glawischnig-Piesczek*; byla C-460/20, *Google (Nuorodos į tariamai neteisingą turinį pašalinimas)*; byla C-401/19, *Lenkija / Parlamentas ir Taryba*; byla C-291/13, *Papasavvas*; byla C-521/17, *SNB-REACT*; byla C-484/14, *McFadden*, byla C-324/09, *L'Oréal ir kt.*

Nurodytos nacionalinės teisės nuostatos

Legea nr. 365 din 7 iunie 2002 privind comerțul electronic (2002 m. birželio 7 d. Įstatymas Nr. 365 dėl elektroninės komercijos, toliau – Įstatymas Nr. 365/2002), kuriuo į nacionalinę teisę perkelta Direktyva 2000/31, 11–14 straipsniai, priskirti prie IV skyriaus, susijusio su paslaugų teikėjų atsakomybe. 11 straipsnyje nustatytos atitinkamos civilinės, baudžiamosios ir administracinės atsakomybės už informacijos teikimą ir perdavimą sąlygos. 12 straipsnyje konkrečiai reglamentuojamas tarpininkavimas atliekant paprastą perdavimą; jame numatyta, kad šios paslaugos teikėjas nėra atsakingas už perduodamą informaciją, kai tenkinamos tam tikros sąlygos, susijusios su jo nedalyvavimu ją siunčiant, gaunant ir formuojant jos turinį. 13 straipsnyje nustatytos sąlygos, kuriomis paslaugos teikėjas nėra atsakingas už automatinį, tarpinį ir laikiną perduodamos informacijos saugojimą atmintyje, o 14 straipsnio „Nuolatinis informacijos saugojimas atmintyje – priegloba“ 1 dalyje numatyta: „*Kai informacinės visuomenės paslauga yra atitinkamos paslaugos gavėjo pateiktos informacijos priegloba, tokios paslaugos teikėjas neatsako už gavėjo prašymu saugomą informaciją, jei tenkinama viena iš šių sąlygų: a) paslaugų teikėjas nežino, kad vykdoma veikla arba saugoma informacija yra neteisėtos ir, kiek tai susiję su ieškiniais dėl žalos atlyginimo, nežino apie faktus arba aplinkybes, iš kurių matyti, kad tokia veikla arba informacija galėtų pažeisti trečiosios šalies teises; b) sužinojęs, kad atitinkama veikla arba informacija yra neteisėta, arba sužinojęs apie faktą ar aplinkybę, dėl kurių atitinkama veikla arba informacija galėtų pažeisti trečiosios šalies teises, paslaugų teikėjas imasi skubių veiksmų, kad panaikintų tokią veiklą arba atimtų prieigą prie jos*“.

Normele metodologice pentru aplicarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic (Įstatymo Nr. 365/2002 dėl elektroninės komercijos įgyvendinimo metodinės taisyklės), patvirtintos *Hotărârea Guvernului Nr. 1.308/2002* (Vyriausybės nutarimas Nr. 1.308/2002) (toliau – Metodinės taisyklės) 11 straipsnio 1 dalis, pagal kurią „*informacinės visuomenės paslaugų teikėjai, teikiantys Įstatymo 12–15 straipsniuose numatytas paslaugas, neprivalo kontroliuoti jų perduodamos ar saugomos informacijos, taip pat neprivalo aktyviai ieškoti duomenų, susijusių su veikla ar informacija, kuri jų teikiamų informacinės visuomenės paslaugų srityje atrodo neteisėta*“.

Glaustas faktinių aplinkybių ir pagrindinės bylos aprašymas

- 1 Ieškovė X pareiškė ieškinį *Judecătoria Cluj-Napoca* (toliau – „Klužo-Napokos pirmosios instancijos teismas“) atsakovei – bendrovei *Russmedia Digital SRL*, kaip interneto svetainės *www.publi24.ro* savininkei. Ji rėmėsi tuo, kad 2018 m. rugpjūčio 1 d. šioje svetainėje be ieškovės sutikimo pasirodė trečiojo asmens, kurio tapatybė nenustatyta, paskelbtas žeminančio ir įžeidžiančio turinio skelbimas. Konkrečiai kalbant, skelbime buvo nurodyta, kad ieškovė teikia seksualines paslaugas, taip pat buvo paskelbtos ieškovės nuotraukos, panaudotos be jos sutikimo, ir jos telefono numeris. Be ieškovės sutikimo paskelbtas skelbimas netrukus buvo pakartotas kituose reklaminio turinio tinklalapiuose, ir šiuo metu jis viešai rodomas daugelyje interneto svetainių, nurodant pirminį šaltinį.
- 2 Klužo-Napokos pirmosios instancijos teismas patenkino šį ieškinį ir priteisė iš *Russmedia Digital SRL* 7 000 EUR sumą, atitinkančią neturtinę žalą, patirtą dėl ieškovės teisės į įvaizdį, garbę ir reputaciją bei teisės į privatų gyvenimą pažeidimo ir netinkamo jos asmens duomenų tvarkymo.
- 3 Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad tokiu paskelbimu pažeidžiamos BDAR atsakovei nustatytos pareigos ir kad atsakovės pasyvumas padarė didelę žalą ieškovės privačiam gyvenimui, nes ši aplinkybė yra neteisėta, kaip tai suprantama pagal *Codul civil* (Civilinis kodeksas) 253 straipsnį.
- 4 Su bendrove *Inform Media Press SRL* susiję aspektai neturi reikšmės prejudiciniams klausimams.
- 5 *Russmedia Digital SRL* dėl šio sprendimo pateikė apeliacinį skundą Klužo specializuotam teismui. Šis teismas pakeitė skundžiamą sprendimą ir atmetė X ieškinį *Russmedia Digital SRL*, kaip nepagrįstą. Kartu X buvo įpareigota sumokėti apeliantei *Russmedia Digital SRL* 4 550 Rumunijos lėjų (RON) sumą, atitinkančią apeliacinio proceso išlaidas.
- 6 Klužo specializuotas teismas nusprendė, kad skelbime nebuvo apeliančios pateiktos informacijos, nes ji teikė tik skelbimo prieglobos paslaugą ir aktyviai nedalyvavo kuriant jo turinį. Be to, sužinojusi, kad skelbimas gali pažeisti kitos apeliacinio proceso šalies teises, apeliančią padarė jį neprieinamą.
- 7 Taigi prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas nusprendė, kad šioje byloje taikytinas Įstatymas Nr. 365/2002, būtent 14 straipsnio 1 dalies b punktas, pagal kurį apeliančią atleidžiama nuo atsakomybės už neturtinę žalą, atsiradusią dėl interneto svetainėje *www.publi24.ro* naudotojų paskelbtų skelbimų turinio. Be to, jis nusprendė, kad reikšminga ir Metodinių taisyklių 11 straipsnio 1 dalis, todėl apeliančią neprivalėjo tikrinti savo perduodamos informacijos.
- 8 X apskundė šį sprendimą *Curtea de Apel Cluj* (Klužo apeliacinis teismas), prašydama patenkinti apeliacinį skundą, kasacine tvarka panaikinti Klužo specializuoto teismo sprendimą, at mesti *Russmedia Digital SRL* apeliacinį skundą

kaip nepagrįstą ir palikti galioti Klužo-Napokos pirmosios instancijos teismo sprendimą kaip teisėtą ir pagrįstą.

- 9 Ieškovė rėmėsi tuo, kad apeliacinio teismo sprendimas yra neteisėtas, nes jame klaidingai aiškinamos ir taikomos Įstatymo Nr. 365/2002 nuostatos, ir kad *Codul de procedură civilă* (Civilinio proceso kodeksas) 488 straipsnio 1 dalies 8 punkte numatytas kasacijos pagrindas yra reikšmingas. Ji teigia, kad Įstatymas Nr. 365/2002 nėra specialusis įstatymas BDAR atžvilgiu, nes pastarasis taikomas tiesiogiai ir jame nėra jokios nukrypti leidžiančios nuostatos dėl atsakomybės, kuri turėtų pirmenybę prieš BDAR. Šiuo klausimu Klužo specializuotas teismas taip pat turėjo išnagrinėti atsakovės-apeliantės atsakomybę BDAR atžvilgiu.
- 10 Ieškovės teigimu, *Russmedia Digital SRL* nesiūlė paprasčiausios prieglobos paslaugos ir Įstatymas Nr. 365/2002 jai netaikytinas, bet ji, siekdama tinkamo informacijos valdymo, taip pat atliko valdymo funkciją turinio lygmeniu. Dėl savo vaidmens – serveryje nustatyta tvarka išsaugoti nustatyto formato ar dizaino nustatytas taikomas programas, prieinamas nustatytoje atsakovės visiškai valdomoje sąsajoje – ši bendrovė yra informacinio turinio teikėja, nes aktyviai dalyvauja prieglobos metodu saugant duomenis ir informaciją. Bendrovė taip pat yra asmens duomenų valdytoja ir yra pažeidusi BDAR nuostatas, nes juos tvarkė nesilaikydama jo nuostatų. Ieškovės asmens duomenys buvo naudojami be jos sutikimo ir minėtoje svetainėje gali būti, kad bet kuris asmuo paskelbia kokį nors tekstą su koku nors turiniu, įskaitant kitų asmenų atvaizdus, neužtikrindamas šių interneto svetainėje tvarkomų asmens duomenų saugumo, todėl neįmanoma galutinai ištrinti šių duomenų iš interneto erdvės. Tai, kad skelbimas buvo pašalintas, nėra pagrindas atleisti bendrovę nuo atsakomybės, nes tuo metu, kai pranešimas buvo pašalintas, jis jau buvo perkeltas į kitus tinklalapius ir plačiai pasklidęs, o žala jau yra padaryta ir neįmanoma jos visiškai ištaisyti.
- 11 Atsakovė *Russmedia Digital SRL* paprašė atmesti ypatingą teisių gynimo priemonę kaip nepagrįstą, ir patvirtinti sprendimą dėl apeliacinio skundo kaip teisėtą ir pagrįstą, taip pat priteisti bylinėjimosi išlaidas, teigdama, kad Bendrojo Teismo sprendimas yra motyvuotas tiek faktiniu, tiek teisiniu požiūriais. Jos teigimu, speciali tvarka, kuria nukrypstama nuo taisyklių, kaip antai Įstatymas Nr. 365/2002, yra viršesnė už bendrosios teisės normą.
- 12 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, t. y. Klužo apeliacinis teismas, nusprendė, kad Klužo specializuotas teismas nesirėmė BDAR nuostatomis, nors turėjo papildomai išanalizuoti šias nuostatas, be to ieškovė – kita apeliacinio proceso šalis – jomis aiškiai ir primygtinai rėmėsi atsižvelgdama į tai, kad šis teismas turėjo išanalizuoti nacionalinio įstatymo (Įstatymo Nr. 365/2002) ir BDAR, t. y. tiesiogiai ir privalomai taikomo norminio akto, santykį nacionalinėje teisės sistemoje.
- 13 Taigi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas patenkino ieškinį, visiškai panaikino skundžiamą sprendimą nepriėmęs sprendimo byloje tam, kad apeliacinis skundas būtų išnagrinėtas iš naujo.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 14 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nagrinėja kelis Teisingumo Teismo sprendimus bylose, kuriose kilo klausimas dėl operatoriaus rūšies ir teikiamų paslaugų kvalifikavimo pastarojo atsakomybės požiūriu.
- 15 Pavyzdžiui, sujungtose bylose C-236/08–C-238/08 Teisingumo Teismas nusprendė, jog paaiškėjus, kad nuorodų teikimo internete paslaugos teikėjas neatliko aktyvaus vaidmens, jis negali būti laikomas atsakingu už duomenis, kuriuos išsaugojo reklamuotojo prašymu, nebent sužinojęs, kad šie duomenys arba reklamuotojo veiksmai yra neteisėti, jis nesiėmė skubių priemonių panaikinti tą informaciją arba atimti galimybę ja naudotis. Byloje C-18/18 Teisingumo Teismas pareiškė, kad valstybės narės teismas, pirma, negali nustatyti prieglobos paslaugų teikėjui bendros prievolės stebėti jo saugomą informaciją ir, antra, įpareigoti jo aktyviai domėtis faktais ar aplinkybėmis, kurie lėmė neteisėtą turinį. Byloje C-460/20 Teisingumo Teismas nagrinėja informacijos, su kuria galima susipažinti naudojantis interneto paieškos sistemomis, teisingumo ir tikslumo klausimą. Taigi, įgyvendindamas duomenų subjekto „teisę būti pamirštam“, paieškos sistemos operatorius privalo pašalinti indeksuotame turinyje esančią informaciją, kai asmuo, prašantis pašalinti nuorodą, įrodo, kad ši informacija yra akivaizdžiai netiksli. Byloje C-401/19 Teisingumo Teismas konstatavo, kad tokie paslaugų teikėjai, siekdami išvengti atsakomybės, kai naudotojai į jų platformas įkelia neteisėtą turinį, dėl kurio jie neturi teisių turėtojų leidimo, turi įrodyti, kad atitinka visas atleidimo nuo atsakomybės sąlygas, numatytas Direktyvos 2019/790 17 straipsnio 4 dalies a, b ir c punktuose. Direktyvos 2000/31 17 straipsnio taikymas neapima jokios bendros stebėjimo prievolės, nors Direktyvos 2019/790 17 straipsnio 8 dalyje internetinių paslaugų naudotojams suteikta papildoma garantija, kad bus paisoma teisės į saviraiškos ir informacijos laisvę. Negali būti reikalaujama, kad tokių paslaugų teikėjai užkirstų kelią turinio įkėlimui ir viešam skelbimui, nes tam, kad būtų konstatuotas jo neteisėtumas, reikėtų atskirai įvertinti turinį atsižvelgiant į teisių turėtojų pateiktą informaciją. Byloje C-291/13 Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad Direktyvos 2000/31 12–14 straipsniuose nustatyti civilinės atsakomybės apribojimai netaikomi laikraščių leidyklai, turinčiai interneto tinklalapį, kuriame publikuojama elektroninė laikraščio versija, kai šiai bendrovei atlyginama pajamomis, gaunamomis iš šiame tinklalapyje skelbiamos komercinės reklamos, kai ji turi žinių apie skelbiamą informaciją ir ją kontroliuoja. Sprendime C-521/17 Teisingumo Teismas nurodė, kad Direktyvos 2000/31 12–14 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad juose numatyti atsakomybės apribojimai taikomi IP adresų nuomos ir įregistravimo paslaugos, leidžiančios anonimiškai naudoti interneto domenų vardus, teikėjui, jeigu ši paslauga priklauso vienai iš šiuose straipsniuose nurodytų kategorijų ir atitinka visas atitinkamas sąlygas, kai tokio teikėjo veikla yra tik techninio, automatinio ir pasyvaus pobūdžio, o tai reiškia, kad jis neturi žinių apie savo klientų perduodamą arba saugomą informaciją ir negali jos kontroliuoti ir kad jis nevaidina aktyvaus vaidmens, sudarydamas jiems sąlygas optimizuoti pardavimų internete veiklą. Byloje C-324/09 Teisingumo Teismas nusprendė, jog Direktyvos 2000/31 14 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad ji taikoma elektroninės

prekyvietės operatoriui, jeigu jis neatliks aktyvaus vaidmens, leidžiančio jam turėti žinių apie saugomus duomenis ar juos kontroliuoti. Minėtas operatorius atlieka tokį vaidmenį, kai jis suteikia pagalbą, skirtą visų pirma patobulinti atitinkamų pasiūlymų pirkti prekes teikimą ar juos reklamuoti. Vis dėlto operatorius negali remtis minėtoje nuostatoje numatytu atleidimu nuo atsakomybės, jeigu jis žinojo apie faktus ar aplinkybes, kuriais remdamasis rūpestingas ūkio subjektas būtų turėjęs konstatuoti, kad nagrinėjami pasiūlymai pirkti prekes neteisėti, ir tai žinodamas jis nedelsdamas nesiėmė veiksmų pagal Direktyvos 2000/31 14 straipsnio 1 dalies b punktą.

- 16 Klužo apeliacinis teismas taip pat cituoja Europos Žmogaus Teisių Teismo sprendimą *Delfi A. S. prieš Estiją*, kuriame nacionaliniai teismai pripažino bendrovę ieškove, kuri eksploatavo komercinės informacijos portalą, atsakinga už jo skaitytojų užklausas dėl vieno laikraščio straipsnio apie keltų transporto bendrovę. Keltų transporto bendrovės advokatų prašymu bendrovė ieškove pašalino įžeidžiamus komentarus, bet tai buvo padaryta tik praėjus maždaug 6 savaitėms nuo jų paskelbimo. EŽTT nusprendė, kad nacionalinio teismo sprendimu nebuvo pažeistas Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 10 straipsnis (saviraiškos laisvė), nes kai trečiųjų naudotojų komentarai pateikiami kaip neapykantos kurstymo kalba ir tiesioginės grėsmės asmenų fizinei neliečiamybei, siekdamas apsaugoti kitų asmenų ir visos visuomenės teises bei interesus, susitariančiosios valstybės gali patraukti atsakomybėn interneto naujienų portalus, jei jos nesiima priemonių nedelsiant pašalinti akivaizdžiai neteisėtus komentarus.
- 17 Nagrinėtoje Teisingumo Teismo jurisprudencijoje tik nurodyti interneto svetainėje paskelbti pasiūlymai, kurių neteisėtumas nustatomas atlikus faktų ir aplinkybių, apie kuriuos operatoriui specialiai pranešta po pranešimo paskelbimo, analizę, bet joje nenagrinėta šioje byloje daroma prielaida, ypatinga tuo, kad neidentifikuoto naudotojo paskelbto skelbimo turinys buvo nedviprasmiškai neteisėtas ir iš esmės žalingas atitinkamam asmeniui. Šis neteisėtumas buvo akivaizdus, nes nukentėjusio asmens tariamai teikiamos paslaugos dėl savo pobūdžio rimtai pažeidžia jo teisę į įvaizdį. Be to, tariamai siūlomos paskelbtame pranešime nurodytos seksualinės paslaugos gali būti siejamos su *Codul penal* (Baudžiamasis kodeksas) numatytais sunkiais nusikaltimais, pavyzdžiui, prostitucijos skatinimu ir išnaudojimu (Baudžiamojo kodekso 213 straipsnis) ir prekyba žmonėmis (Baudžiamojo kodekso 210 straipsnis).
- 18 Pagal *Russmedia Digital SRL* eksploatuojamos interneto platformos naudojimo bendrąsias sąlygas neatrodo, kad ši bendrovė yra tik pasyvi duomenų naudotoja (tarpinė teikėja), nes, nors ji neprašo nuosavybės teisės į pateiktą ar paskelbtą, įkeltą ar perduotą turinį, ji vis dėlto išsaugo teisę naudoti turinį, įskaitant teisę bet kuriuo momentu jį nukopijuoti, išplatinti, perduoti, paskelbti, atgaminti, iš dalies pakeisti, išversti, perleisti partneriams ir pašalinti, net jei tam nėra jokios pagrįstos priežasties.

- 19 Klužo apeliacinis teismas priima sprendimą byloje kaip apeliacinės instancijos teismas ir vėliau priimtas sprendimas bus galutinis.

DARBINIS VERTINIMAS